

[1980 பிப்வரரி 12]

2. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).(இ) பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. நாளைக்கும் பேரவை காலை 9.00 மணி அளவில் கூடும். கேள்வி நேரம் உண்டு. நாளை எதிர்கட்சித் தலைவர் உரையாற்றுவார். பின்னர் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையுடன் இந்தப் பேரவைக் கூட்டம் முடியும். தற்போது ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது திரு. எஸ். ஆர். இராதா தொடர்த்து பேசுவார்.

(மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 12.20)

6. ஆளுநரின் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம்
(தொடர்ச்சி.)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அன்றைக்குப் பேசுகின்ற நேரத்தில், என்னுடைய உணர்வுகளை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்து விட்டுப் போன இடத்திலே இருந்து தொடரவேண்டும் என்ற உணர்வோடு தற்போது ஏற்பட்ட பல்வேறு ஒப்பந்தங்களைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே விவாதித்தோம். 1971 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கட்டுக்கோப்பாக இருந்தபோது நாம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறவைப் பெற்றிருந்தோம். அந்த உறவைப் பெற்றிருந்த அந்த நேரத்தில் காமராஜ் அவர்களை எதிர்த்து நாம் போராடுகிற நிலைமையில் இருந்த நேரத்தில் காமராஜரை எதிர்த்து நாம் அன்றைக்கு மிகப் பெரிய வெற்றியைப் பெற்றோம். அதற்குப் பின்னால் 1977 ஆம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவாயிற்று. அந்த நேரத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணையோடு தேர்தல் நடத்துகிற நிலைமை ஏற்பட்ட நேரத்தில் அன்றைக்கு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை எந்த அளவுக்கு விமர்சித்தார்கள் என்பதை நான் என்னுடைய நினைவிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அன்றைக்கு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை யார் யார் கேலி பேசினார்கள், என்னென்ன சொன்னார்கள் என்றெல்லாம் ஆண்டுகள் பல கடந்துவிட்டது என்றாலும்கூட என் நினைவிலே இருக்கிறது. ஒரு வார்த்தை கூட மறையவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் அதைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்னாலே என் அருமை நண்பர்கள் நினைவுக்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1949-லே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துவக்குவதற்கு முன்னாலே,

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தந்தை பெரியார் அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளப் போகிறார் என்ற காரணத்தால், அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாட்டிலே எழுதினார். “குல்லுகப் பட்டர் வந்தார், குழப்பம் வந்தது என்று”. அந்த வார்த்தையை நான் மறக்காமல் இருக்கிறேன். திராவிட கழகத்திலே இருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வந்தோம். அவர் யாரை குல்லுக பட்டர் என்று சொன்னாரோ அவர்களை எதிர்த்து 20 ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாகப் போராடி இருக்கிறோம்.

அன்றைக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குல்லுகப்பட்டர் என்று இராஜாஜி அவர்களை வர்ணித்தாலும்கூட, அதே இராஜாஜி அவர்களை வைத்துக் கொண்டுதான் 1967-லே தேர்தல் நடைபெற்ற காலத்தில், எந்த இராஜாஜியால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டதாக சொல்லப்பட்டதோ, அதே இராஜாஜி அவர்கள் துணையோடு, எந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியை தமிழ்நாட்டிலே இருந்து அகற்ற முடியாது என்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்களோ அதே காங்கிரஸ் கட்சியை, காமராஜரும், இந்திரா காந்தியும் ஒன்றாக இணைந்திருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியை, இராஜாஜி அவர்களை வைத்துக் கொண்டு அன்றைக்கு அகற்றினார்கள். அந்த ஆட்சி அகற்றப்பட்டதற்குப் பின்னாலே பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1977-லே நாங்கள் ஒப்பந்தம் செய்த நேரத்திலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆனாலும்கூட, எந்தக் காரணத்திற்காகவும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு பெரும் பான்மையான இடம் கொடுத்துவிடக் கூடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 25-லே இருந்து 23-ஆக மாறினாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எந்த அந்தஸ்து இருந்ததோ, அதே அந்தஸ்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இருக்குமாறு ஒப்பந்தம் பேசுவோம் என்ற உணர்வோடு நாங்கள் வற்புறுத்தினோம். ஆனால், எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உறுதியாகச் சொன்னார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எந்த அந்தஸ்து இருந்ததோ, அதே அந்தஸ்து இருக்குமாறு நிச்சயமாக ஒப்பந்தம் பேசுவோம் என்று சொன்னார்கள். அதே அடிப்படையில் ஒப்பந்தம் பேசப்பட்டது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெரும்பான்மையான இடங்களில் போட்டிபோடுவது என்று முடிவு ஆயிற்று. அறிவிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலே பத்திரிகைகளிலே ஒரு செய்தி அன்றைக்கு வந்தது. அதை நான் நினைவில் வைத்திருக்கிறேன். அன்றைக்கு எழுதிய அந்த வார்த்தை இன்றைக்கும்—பல பேர்கள் மறந்திருந்தாலும், அவர்களுக்கு நினைவுக்காக சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இங்கே ஒரு வேதத்தை எடுத்து வைக்கிறேன். அதை வாதத்திற்குக்கொண்டு வரத் தேவையில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். காஷ்மீரத்து பார்ப்பன பரம்பரைக்கு அண்ணா திராவிட

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1980 பிப்ரவரி 12]

முன்னேற்றக் கழகம் அடிமையாகிவிட்டது என்ற மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டை இந்த நாட்டிலே சுமத்தினார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டு வந்த நேரத்தில் என்னைப் போன்றவர்கள், திராவிடர் இயக்க உணர்வு உள்ள பலர் நாம் எங்கே பார்ப்பன பரம்பரைக்கு அடிமையாகிவிட்டோமோ என்று பயந்தோம். ஆனால், எங்களுடைய தன்மான உணர்வோடு எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திராவிடர் இயக்க வரலாற்றை விட்டுவிடக் கூடாது என்று சொல்லி, சில வெற்றிகளைப் பெற்றிருந்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நிலைமை மாறுபட்டிருக்கிறது; வேறு விதமாகப் போய்விட்டது. இன்றைக்கு சொல்லப்படுகிற கருத்தெல்லாம், அழுத்தமாகச் சொல்லப்படுகிற கருத்து—ஒரு கையைப் போட்டு குறிப்பிட்டுக் காட்டி, சுவரொட்டிகள் ஒட்டி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை கேலி செய்வதற்காக இன்றைக்கு சுவரொட்டி ஒட்டப்படுகிறது என்றால் அதிலே இருக்கிற கருத்துகளை நீங்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் இன்றைக்கு ஒரு சுவரொட்டியைப் பார்த்தேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கையைப் போட்டு, என்னுடைய மரியாதைக்குரிய கலைஞர் அவர்களைப்போட்டு ஒரு சுவரொட்டி இருக்கிறது. அண்ணா அவர்களுடைய கை இல்லை என்றாலும் அண்ணாவின் கையை வெட்டி, அதிலே போட்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா கலைஞரிடத்திலே சொல்கிறார், தம்பி; பார்த்தாயா, தமிழ்நாடு எம்.ஜி.ஆருக்கு இரண்டே இரண்டு தந்திருக்கிறது என்று அதிலே போட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்த பின்னால் எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. 1977-ம் ஆண்டிலே, அண்ணா அவர்கள் சொல்வது மாதிரி.....

திரு. துரை முருகன் : மாண்புமிகு இராதா அவர்கள் அண்ணாவின் கை இல்லை, பிறகு அது ஒட்டப்பட்ட கை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு என்ன ஆதாரம்? போட்டோ இருக்கிறது அவர்கள் சொந்தக் கையாலே இப்படிக் காட்டியது. அதை வைத்துதான் பிளாக் பண்ணி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது இல்லை; வேறு, அண்ணாவின் கையை வெட்டி யெடுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். அண்ணாவை வெட்டி எடுத்து, வேறு இடத்தில் ஒட்டுவது நீங்கள்தான். அண்ணாவின் கையை, காலை வெட்டுவதெல்லாம் நாங்கள் அல்ல.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் நண்பர் துரை முருகன் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். அந்த படத்திலே இருக்கிற கை அண்ணாவின் கை என்று சொல்கிறார். அவர் இன்றைக்கு கையை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்; நான் கையை நம்புவதில்லை.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : துணை தலைவரவர்களே, கடந்த காலத்தில் அந்தக் கையை நம்பி, கை பின்னாலே ஓடியவர்கள் தான் நீங்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : திரு. அரங்கநாதன் அவர்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் கையை நம்பிப் போகவில்லை. நாங்கள் அனுப்பி வைத்தது வேறு. அது பாதி வேளையிலே டில்லியிலே விற்பனையாகிவிட்டது. அதற்கு பின்னாலே வந்ததுதான் கை என்பது அரங்கநாதனுக்குத் தெரியாது. அவர் பலவற்றை மறந்து விடுவார்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : துணை தலைவரவர்களே, தஞ்சை தொகுதியிலே அந்தக் கையைத் தான் எங்கு பார்த்தாலும் காட்டிவிட்டு காலை வாரிவிட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். தஞ்சையிலே இருந்த கை உங்கள் கைக்கு மாறிவிடக் கூடாது என்பதாலே நாங்கள் மிகவும் அந்த கையை சுத்த கையாக ஆக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டோம்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : அந்தக் காரணத்தாலே அந்த கை கறைபடிந்த கையாக மாறிவிட்ட காரணத்தால் அந்தக் கையை நம்பக் கூடாது; இந்த கலைஞரின் கை நேர்மையான கை நியாயமான கை என்று நம்பினார்கள்,

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தீ. சு. நல்லதம்பி : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விஷயம், இராதா அவர்கள் அண்ணாவினுடைய கை அல்ல; வெட்டப்பட்ட கை என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) தலைவரவர்களே, அந்தப் புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டது, என்னுடைய தொகுதியிலே நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியின்போது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், கலைஞர் அவர்களும் அந்த நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொண்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் நடைபெற்ற அந்த நிகழ்ச்சியின்போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படம்தான் அது. அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி கையை வெட்டக்கூடிய அளவுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இல்லை. நாங்கள் எல்லாம் ஒரிஜனலாக இருந்ததைத்தான் அந்தப் படம் காட்டுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. துரை முருகன் : ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதைவிட முக்கியமான பிரச்சனை. தயவு செய்து உட்காருங்கள். இதையே 46 பேர்களும் சொல்லப் போகிறீர்களா? ஒருவர் சொன்னால் போதாதா? அவர் தொடர்ந்து பேசட்டும்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : நேற்றைய தினம் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் எங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு விருந்து கொடுத்தார். சுற்றுலா வாரியத்திலே விருந்து கொடுத்தார்கள். அப்போது எங்களுக்கு சுற்றுலா வாரியச் செய்திப்படம் காட்டப் பட்டது. அதிலே கடந்த காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள் வருகின்றன....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. இராதா, நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

(பிற்பகல் 12.30)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, நான் கோபப் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற உணர்வோடுதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேனே தவிர யாரையும் கோபப்படுத்தி விவாதத்திலே குறுக்கிட வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை இல்லை. நான் இந்த நிலையைச் சொன்னதற்கான காரணத்தைச் சொல்கிறேன். 1977-ம் ஆண்டிலே இதே படத்தை வேறு விதமாக மாற்றிப் போட்டு நாங்கள் காட்டி இருக்க முடியும். அண்ணா அவர்கள் தம்பிக்குச் சொல்கிறார்கள் என்று போடா விட்டாலும் வேறு யாராவது சொல்கிற மாதிரி போட்டு பார்த்தாயா அண்ணா கல்லூருக்கு தமிழ்நாடு ஒன்றே ஒன்று தான் தந்தது என்று சொல்லி இருந்தால் நீங்கள் வேதனைப்பட மாட்டீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் உங்களுக்கு வேதனையை உண்டாக்கக் கூடாது என்பதிலே மிகுந்த அக்கறை உள்ளவர்கள் நாங்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை? ஏதோ அப்படி ஒரு சுவரொட்டிப் போட்டுக் காட்டுவதாலேயே சிலபேருடைய மனம் மகிழ்ச்சியடையும் என்பதாலே அப்படியொரு விளம்பரத்தைப் போட்டால் அதை நாடு நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளாது.

இன்றைக்கு இன்னொன்றைச் சொல்கிறார்கள். அதாவது இரண்டே இரண்டுதானே இவர்களுக்கு இருக்கின்றது இவர்களால் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு வருகின்ற தெம்பு என்ன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்றைப் பதினாறு

1980 பிப்ரவரி 12 [திரு. எஸ். ஆர். ராதா]

என்று ஆக்கக்கூடிய சக்தி உங்களுக்கு வருமானால் இரண்டு 32-ஆக ஆகாது என்பதற்கு யாரும் உத்தரவாதம் தர முடியாது. ஆகவே ஒன்றைப் பதினாறு ஆக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உங்களுக்கு இருக்குமானால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இரண்டை முப்பத்திரண்டாக ஆக்கக் கூடிய சக்தி இருக்கின்றது என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்வேன். ஆனால் இன்றைக்கு இதையெல்லாம் ஒரு கேலிப் பொருளாக வைத்து இப்படிப் பேசுவதனாலே சில நிலைமைகளை உண்டாக்கி விட முடியுமா என்றால் தமிழ்நாடு அந்த நிலைமைக்கு ஆளாகவில்லை.

ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலை? நீங்கள் கேலி பேசுகிறீர்கள், ஏற்றுக் கொள்கிறோம். தேர்தலிலே வெற்றி பெற்றவர்கள் கொஞ்சம் வேகமாகப் பேசுவது நிலைமைதான். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை? இதுவரை வரலாற்றிலே ஆயாராம், கயாராம் என்றுதான் இருந்தது. ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே அந்த நிலைமையை உண்டாக்குவதற்கு முயற்சி செய்யப்படுகிறது. அப்படிச் செய்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எந்த நிலை வரும் என்பதை நீங்கள் நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் எந்த நிலையிலும் நீங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நம்பி நாட்டை மறந்துவிட்டு போகக் கூடாது. ஏதோ நாட்டு மக்களே சொல்லிவிட்டார்கள் என்று மக்களுக்கு ஏகபிரதி நித்துவம் போல பலர் இன்றைக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் மக்களைச் சந்தித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறோம். நான் கும்பகோணத்தில் 17 ஆயிரம் வோட்டுகள் இழந்து விட்டேன் என்றவுடன் கும்பகோணத்து மக்களிடம் நான் ராஜினாமா செய்து விடலாமா என்று கேட்டேன். அப்போது கும்பகோணத்து மக்கள் சொல்கிறார்கள் நாங்கள் ஜனதாக்கட்சிக்குத்தான் வோட்டு போடவில்லையே தவிர அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்தால் நாங்கள் ஓட்டு போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். இதை நான் அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். (குறுக்கீடு).. அதேபோல வேறு ஒரு ஊரிலே நான் சென்று கேட்டபோது.... (குறுக்கீடு).. தேர்தல் என்பது பல்வேறிடங்களிலே மாறி மாறி வரக்கூடிய ஒன்று. அப்போது ஒவ்வொரு கட்சிக்கும்.....

திரு. ர. ஜெபமணி : துணைத் தலைவரவர்களே, யாரோ ஒருவரிடம் கேட்டிருக்கிறார், அதற்கு அவர் ஜனதாக்கட்சிக்குப் போடவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதற்காக என்னமோ ஊரிலே உள்ளவர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து சொன்னதாகவும், ஏதோ அபூர்வம் கிடைத்துவிட்டது மாதிரி நினைத்துக் கொண்டு எப்படியாவது உள்ளே புகுந்து ஊடு செய்யலாம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஓட்டுப் போட்டது கூட தங்கம் 300 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும் என்று நம்பித்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். தங்கம் குறைவான

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1980 பிப்ரவரி 12]

விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால் உங்களை ஊருக்குள்ளே நடமாட விடமாட்டார்கள். அதை மட்டும் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கத்தை 800 ரூபாய்க்கு விற்றதினால்தான் மக்கள் அவர்களை தூக்கி எறிந்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கத்தை காட்டித்தான், அதை வைத்துத்தான் மக்கள் ஓட்டு போட்டார்கள், இவர்கள் ஓட்டு வரங்கினார்கள் என்று ஜெபமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். தங்கம் கிடைத்ததோ கிடைக்கவில்லையோ அதை பற்றி பிரச்னை இல்லை. வைத்திய லிங்கம் ரிப்போர்ட் தான் வேலை செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வைத்திய லிங்கம் ரிப்போர்ட் வந்தபோது அதை கோர்ட்டுக்கு கொண்டு வருகிறாயா நாங்கள் தயார் என்று சொன்னோம். ஆனால் அப்படி சர்க்காரியா ரிப்போர்ட்டை கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு வந்தால் நீங்கள் தயார் என்று சொல்ல முடியுமா? (கூச்சல் குழப்பம்).

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்காரியா கமிஷனில் குறுக்கு விசாரணைக்கு வருகிறாயா என்று கேட்டபோது சேலம் கண்ணன் சொன்னான், அவன் அண்ணன் சொன்னான் என்று ஓடியது யார்? குற்றச் சாட்டு கொடுத்து விட்டு, குறுக்கு விசாரணைக்கு கால் பிடரல்பட பேடியைப் போல் புறமுதுகு காட்டி ஓடியது யார் என்று கேட்கிறேன்? (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள். எஸ். ஆர். இராதா நீங்கள் தொடர்ந்து பேசப் போகிறீர்களா இல்லை யாரையாவது பேச கூப்பிட்டு விட்டோமா?

திரு. சி. ஆறுமுகம் : இராதா அவர்கள் பேசட்டும், அவர் பேச்சில் நாங்கள் குறுக்கிடவில்லை. சர்க்காரியா ரிப்போர்ட்டை சந்திக்கத் தயார் என்றுதான் சொன்னோம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தயவுசெய்து என்மீது கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நான் பேச வேண்டும் என்று நினைக்கையில் சில உண்மைகளை

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இன்றைக்கு நாட்டில் பல்வேறு சூழ்நிலைகளை பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் பல பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒன்று போல எழுதுவது இல்லை. அவைகளின் ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்ப, அவர்களின் அரசியல் நிலைமைகளுக்கு ஏற்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கில் விற்றுக் கொண்டிருக்கிற, தமிழ் நாட்டையே பெருமை படுத்துகிற ஒரு பத்திரிகை குழுதம் என்ற பெயரில் இருக்கிறது. அவர்கள் எங்களை எதிர்த்தும் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட நேரத்திலும் அது எங்களைக் கண்டித்து எழுதியது. அந்தப் பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது. “இந்திரா காந்திக்கு மக்கள் ஓட்டு போட்டார்கள் என்றால், அது எம்.ஜி.ஆருக்கு எதிராக போடப்பட்ட ஓட்டுகள் அல்ல.” என்று எழுதியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை ஒரு பத்திரிகை லட்சக் கணக்கில் வெளி வருகிற ஒரு பத்திரிகை எழுதுகிறது என்றால், அதை லட்சக் கணக்கான மக்கள் படிப்பார்கள், அந்தக் கருத்து அந்தப் பத்திரிகையின் கருத்தாக இருந்தாலும், அதுவும் மக்களுடைய கருத்தைதான் சொல்கிறது. அந்த பத்திரிகை மிக நல்ல பத்திரிகை. அப்படி ஒன்றும் எங்களையே ஆதரிக்கும் பத்திரிகை அல்ல அது. மதுவிலக்கு கொள்கையைப் பற்றி அரசை எதிர்த்துக்கூட எழுதிய பத்திரிகை அது. ஒரு நல்ல பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது. அதுவும் லட்சக்கணக்கான மக்களின் எண்ணக் கருத்துக்கு இடமளிக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, பத்திரிகைகளில் வருகிறது என்று சொன்னால், அது நாட்டு மக்களுடைய கருத்துக்கு மாறானது என்று சொல்ல முடியாது.....

திரு. துரை முருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிகப் பெரிய பாரம்பரியம் உள்ள பத்திரிகை “தினமணி”. அதிலே என்ன எழுதியிருக்கிறது என்பதையும் கொஞ்சம் பார்க்கச் சொல்லுங்கள்.. (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதை நான் பின்னாலே தெரிந்து கொள்கிறேன். இப்படிப் பட்ட விவரங்களை எல்லாம்.... (கூச்சல் குழப்பம்).

திரு. துரை முருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் என்ன விவேகானந்தர் மாதிரி கையைக் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டீர்களே?

[1980 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பின் என்ன செய்வது? நான் என்ன சொன்னாலும் நீங்கள் கேட்பது இல்லை. அதனால் நீங்களே கத்தி முடியுங்கள் என்று உட்கார்ந்து விட்டேன்.

திரு. துரை முருகன் : கத்தி முடியுங்கள் என்று சொல்ல மாமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசி முடியுங்கள் என்று திருத்திக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு)

திரு. என். கிட்டப்பா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு நேரமாகக் கேட்கிறேன் தங்கள் ஆணைக்குக் கட்டுப் படுகிறவனுக்கு மட்டும் கொடுக்க மாட்டீர்கள் இல்லையா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு ஏன் அந்த குறை, நீங்களும் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. என். கிட்டப்பா : வேண்டாம். அவர் பேசி முடிக்கட்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதை நான் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் நாட்டு மக்களைப் பற்றி எல்லோருமே பேசுகிறோம். அப்படிப் பேச வருகிறபோது, அவரவர்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட நிலைமையில் ஏற்றுக்கொண்டு பேசிக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ரொம்ப ஆழமாக, ரொம்ப வேகமாக அண்ணன் மனோகரன் அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அண்ணன் மனோகரனை வெகு நாட்களாக அறிவேன். கேரள தென்றல் என்று சொல்லப்பட்ட நேரத்திலிருந்தே எனக்கு அண்ணன் மனோகரன் அவர்களைப்பற்றித் தெரியும். அவரைப் பற்றி சொல்லும்போது சொன்னார்கள் வட சென்னையிலே நின்றீர்கள் தோற்றீர்கள், பாளையங் கோட்டையிலே போனீர்கள் தோல்வியுற்றீர்கள், இனி எங்கே போசப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அண்ணன் மனோகரன் அவர்களை எனக்கு அந்த காலத்திலிருந்தே தெரியும்.

திரு. துரை முருகன் : எங்களுக்கும் தெரியும் அவர்களை. இராதா அவர்களுக்கு என்ன வயதாகிறது என்று சொல்லச் சொல்லுங்கள். அவர் என்னவோ டி. எம். நாயரோடு இருந்த மாதிரி பேசுகிறார்.

980 பிப்ரவரி 12]

[பிற்பகல் 12-40]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அந்த மனோகரன் அவர்களை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1962-ல் நாகப்பட்டினம் போ என்று சொன்னார்கள். நாகப்பட்டினத்தில் அவர்கள் 1957-ல் தேர்தலில் போட்டியிட்டு அவர்கள் அமைத்த அஸ்திவாரம் தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காக இன்று மாளிகையாக எழுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அந்த மாளிகையில் நண்பர் கிட்டப்பாவும், நண்பர் கணேசன் அவர்களும், நண்பர் சுப்ரவேலு அவர்களும் தான் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அஸ்திவாரம் அன்று அப்படி அமைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் அண்ணா சொன்னார், தம்பி மனோகரா, நீ சிங்கத்தை அதன் குகையில் சந்திக்க வேண்டும். தென் சென்னைக்கு வா என்றார்கள். வந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் 1967-ல் அவர் சொன்னார், சூழ்ச்சி என்கிறார்கள், யாரோ தடுக்கிறார்கள் எனவே தென் சென்னையை நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன், என்று சொல்லிவிட்டு, உன்னை வட சென்னைக்கு அனுப்புகிறேன் என்றார்கள். அன்று அவர் தொண்டர். தலைவர் சொல்கிற இடத்திற்குப் போகிற ஒரு நல்ல தொண்டரை நான் அன்றைக்குப் பார்த்தேன். இன்றைக்கும் நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதில் எந்த வேறுபாடும் கிடையாது. தலைவர் எந்த வழியைக் காட்டுகிறாரோ அந்த இடத்திற்குப் போக வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய நல்ல உணர்வு. நான் சொல்வதற்கு யாரும் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நான் சொல்லப் போகிறேன் என்பதற்காக யாரும் ஆத்திரப்படக் கூடாது. எங்கே யிருந்து ஜெயிக்கலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், எந்த ஊரில் நின்றால் ஜெயிக்கலாம் என்று முன்னாலேயே தொகுதி வாக்காளர் பட்டியலை வாங்கி எந்த ஊரில் யார் ஜெயிக்கலாம் என்று பார்த்து அந்த ஊரில் பணியாற்றிய தொண்டனை விட்டுவிட்டு நான் ஊர் மாற்றிப் போவேன், நான் எங்கே போனாலும் கேட்காதீர்கள் என்று நான் யாரையாவது குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் நீங்கள் கோபப்படுவீர்கள். நான் நிச்சயமாக கலைஞரைச் சொல்ல மாட்டேன். தயவுசெய்து நீங்கள் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது—

(கூச்சல்-குழப்பம்.)

திரு. க. அன்பழகன் : திரு. இராதா அவர்கள் பேசும்போது நான் குறுக்கிட்டுத் தடுக்கவோ மாற்றவோ விரும்பவில்லை. அவர்கள் பேசிக்கொண்டு போகிற முறையில் எந்தக் கட்சிக்கு அறிவுரை சொல்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. ஒருவேளை தேவைப்படுகிறதோ என்னவோ அதற்காக அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் பேராசிரியர் அவர்களுக்கு விளக்கம் சொல்வதற்காக வருத்தப்படுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் நான் அதிகமாக அவர்களை மதித்துக் கொண்டிருப்பவன். பல நேரங்களில் அவர்கள் சொல்கிற அறிவுரைகளை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டவன். ஆனால் இன்றைக்கு நான் யாருக்கு அறிவுரை சொல்கிறேன் என்று ஒரு பேராசிரியர் கேட்க ஆரம்பித்து மாணவன் அதற்குப் பதில் சொல்கிற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது என்பதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். நான் யாருக்குச் சொல்ல வேண்டுமோ அவருக்குத்தான் சொல்கிறேன். நான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது யாருக்குப் புரிய வேண்டுமோ அவருக்குப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நிச்சயமாக நான் சொல்கிற உணர்வு பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் புரிகிறது. ஆனால் அவர்களால் இன்றைக்குச் சொல்ல முடியவில்லை என்பதால் நான் அவருடைய சிறந்த மாணவன் என்ற முறையில் சொல்ல வேண்டும் என்பதால் அவர்கள் சார்பில் நான் இன்றைக்கு பேச முன்வந்திருக்கிறேன். இடம் மாறியிருக்கலாம். அது ஒரு பெரிய விஷயமல்ல.

திரு. க. அன்பழகன் : இடம் மாறுவது பெரிய விஷயம் அல்ல என்று அரசியலில் இடம் மாறுவதை வரவேற்கும் ராதா தேர்தலில் இடம் மாறுவதுபற்றி டெருத்த அக்கறையோடு பேசுகிறார். இடம் மாறாத ஒரு தலைவரை அவர்கள் இன்னும் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இதற்கு என்ன பதில் சொல்வது? நான் சொன்னால் கோபித்துக்கொள்வீர்கள். ஏனென்றால் இடம் மாறுவது என்றால் அன்றைக்கு திராவிட இயக்கத்தில் இருந்தவர்கள் நம்மைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். கண்ணீர் துளிகள் பயந்து ஓடிவிட்டார்கள் என்று சொல்கிற நேரத்தில் நானும் அவர்களும் மாறித்தான் வந்தோம். ஆனால் அன்று அவர்கள் பேராசிரியராக இருந்த காரணத்தினால் இன்றும் பேராசிரியராகத்தான் இருக்கிறேன், மாறவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்கள் எல்லாம் அன்று பதில் சொல்ல முடியாமல் திண்டாடினோம். கட்சி மாறிவிட்டார்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த எங்களை ரோடிஸ் ஓட ஓட விரட்டினார்கள். ஆனால் அன்று கட்சி மாறியது ஒரு கொள்கைக்காக, இடம் மாறியது ஒரு கொள்கைக்காக.

திரு. க. அன்பழகன் : திராவிடர் இயக்கத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோன்றியது பற்றி ஒரு தவறான கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோன்றுகிறபோது இருந்த ராதா

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. க. அன்பழகன்]

அவர்கள் இங்கே ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். பயன்படாது என்று கருதுகிறேன். பெரியார் அவர்களை விட்டு விலகி வந்தோமே தவிர கட்சியின் கொள்கையிலிருந்து விலகினோம் என்ற கருத்தில் சொல்வது அந்தக் கால சூழ்நிலையில் பொருந்தாது. பெரியார் அவர்களின் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு தனி அமைப்பு வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ட வழி அது. இதில் குறை காணும் ஆற்றல், வல்லமை, தெளிவு நமக்கு ஏற்பட்டு விட்டதாகக் கருதினால் அது நம்முடைய நிலையைக் குறைவு படுத்தும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் இதையும் பேராசிரியர் அவர்களுக்குச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அதே நிலை தான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் உருவாயிற்று. ஏதோ கட்சி மாற வேண்டுமென்ற உணர்வில் அல்ல. ஒரு கொள்கையை எடுத்தோம். அந்தக் கொள்கைக்காக வெளியேற்றப்பட்டோம். வெளியேற்றப்பட்டதைக் கண்டித்தோம். அப்படித் கண்டித்தவர்கள் எல்லாம் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அதனாலே, வெளியேறினோமே தவிர, பதவிகிடைக்கும், பரிசு கிடைக்கும், பதவியிலே உட்காரலாம் என்ற ஆசையில் நாங்கள் வரவில்லை. நான் இன்றைக்கும் சொல்கிறேன். ஆட்சி போய்விடும் என்று பயமுறுத்துகின்றவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஆட்சிக்காக நாங்கள் பயப்படவில்லை. இன்னும் சொல்கிறேன். மக்களைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலை வந்தால், இந்த இயக்கத்தில் லட்சக்கணக்கான தொண்டர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தைரியமாகச் சொல்லத்தான் வேண்டும். எங்களுக்கு அந்த உணர்வு இருக்கிறது; தைரியம் இருக்கிறது.

ஆனால், இன்றைக்கு மனு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், கலைத்து விடுங்கள், கலைத்து விடுங்கள் என்று. ஒன்றை நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். நான் சொல்வதை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால், ஒன்றை நான் கவனப்படுத்துகிறேன். யார் சொன்னார்கள் என்பதை பின்னாலே சொல்கிறேன். “மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாக்களித்து, ஜனநாயக ரீதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசை மாற்ற ஐந்தாண்டுக்கால அவகாசம் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மக்கள் தங்கள் வாக்குச்சீட்டில் அந்த அரசை மாற்ற வேண்டுமே தவிர, இடையிலே குறுக்கு வழியிலே கிளர்ச்சியின் வாயிலாக அப்புறப்படுத்த முயற்சிகள் நடைபெறுவதை நாங்கள் ஆதரிக்க மாட்டோம்”. நான் ஏதோ ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், இப்படிச் சொல்வதாக பத்திரிகை நிருபர்கள் கருதலாம். எதிர்க் கட்சியாக இருந்த காலத்தில், இதே கொள்கையைத் தான் நான் சொன்னேன். அதைத்தான் இப்போதும் சொல்கிறேன். இதை நான் படிக்கிற நேரத்தில்,

[திரு. எஸ். ஆர். ராதா]

[1980 பிப்ரவரி 12]

இதை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கிற அண்ணன் மனோகரன் சொன்னாரோ, வேறு யாராவது சொன்னார்களா என்று நினைக்கலாம். அவர்கள் எல்லாம் சொல்லவில்லை. யார் சொன்னார்கள் என்று சொன்னால், அருமை நண்பர்களே, நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், இன்றைக்கு வேகமாக மனுப் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற, மரியாதைக்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்தான் அன்றைக்கு இதே சூளுரையைச் சொன்னார்கள். அந்த சூளுரை இன்றைக்கும் இருக்கிறது. நான் அதை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த சூளுரையைத் தான் நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

அந்த நிலையில் ஆட்சி கலைக்கப்படுமானால் அன்றைக்கு சொல்லப்பட்ட சூளுரை இருக்கிறதே, கலைஞர் அவர்களால் சொல்லப்பட்ட சூளுரை இருக்கிறதே, அந்த சூளுரையை நிச்சயமாக நான் சொல்ல வேண்டும், எந்த நிலையிலும் அவர் மாற மாட்டார் என்பதிலே அழுத்தமான நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறேன். அந்த நம்பிக்கையிலே தான் நான் அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். இந்தச் சூளுரை என்பது ஒரு புத்தகத்திலே அச்சடிக்கப்பட்டு, எழுதப்பட்ட கருத்தல்ல. தலைவனின் வாதமாக, ஒரு வார்த்தையாக இல்லாமல், ஒரு பதிவு ஏட்டிலே ஏறக்குறைய ஒரு சிறந்த தத்துவமாக அந்த வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. அந்த வார்த்தைகள் இன்றைக்கு மாறப் போகிறதா? அந்த வார்த்தைகளுக்கு இன்றைக்கு மரியாதை இல்லாமல் போகுமா என்பதுதான் காலத்தினுடைய கேள்வி என்பதை நான் இங்கே சொல்லவேண்டும். காலம்தான் இதற்கு பதில் சொல்லும்.

எங்களை மிரட்டிக் கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு நான் சொல்லவேண்டும். எனக்கு ஒரு நண்பர் சொன்னார். இந்த பதவிப் போய்விட்டால், உங்கள் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். கோடம்பாக்கம் போய்விடுவார்; நீங்கள் எங்கே போகப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நானும் திரும்பி பார்த்தேன். அந்த நண்பர் கேவலமாக, கோடம்பாக்கம் என்றால் ஏதோ போகக் கூடாத இடம், அந்த இடத்திற்குப் போகலாமா என்று கேட்பதுபோல் 'கோடம்பாக்கத்திற்கு அவர் போய்விட்டால் நீங்கள் எங்கே போவீர்கள்?' என்று. நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன். (குறுக்கீடு) கோடம்பாக்கத்தைப் பற்றி அனுபவம் எனக்கில்லை. ஆனால், அந்த இடத்திலே இருந்துதான் கலைவாணர் என்.எஸ்.கே யிலிருந்து நம்முடைய கே.ஆர்.ஆர். அவர்களிலே இருந்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வரையிலும் சுயமரியாதை கருத்துக்களைப் பரப்புவதற்காக, பகுத்தறிவு சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாவரும் அதற்கு அந்த இடத்தைத் தான் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இன்றைக்கும் போக வேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்பட்டால்.....

1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. துரை முருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோடம்பாக்கத்தைப் பற்றி நான் ஏதோ இழிவுபடுத்தி பேசியதைப் போன்ற ஒரு நிலையை உருவாக்குகிறார். உங்களுக்கு கோட்டை விடை தருகிறது, கோடம்பாக்கம் அழைக்கிறது, அவர் அங்கே போகப் போகிறார், நீங்கள் எங்கே போகப் போகிறீர்கள் என்று தான் கேட்டேன். கோடம்பாக்கத்தை இழிவுபடுத்திச் சொல்லவில்லை. ஹாலிவுட் என்று சொல்லுவது போல் கோடம்பாக்கம் என்றால் சினிமா ஸ்டூடியோக்கள் இருக்கும் இடம் என்ற வகையிலேதான் சொன்னேன். கோடம்பாக்கத்தை இழிவுபடுத்தி நான் சொன்னதாக நீங்கள் ஒரு பதிலைத் தயார் பண்ணிக் கொண்டு வந்தால் நீங்கள் பேசங்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : விளக்கத்திற்கு நன்றி. நானும் கோடம்பாக்கத்தைக் கேவலமான ஒன்று என்று சொல்லவில்லை. யார் போகாமல் இருந்தார்கள் அந்த இடத்திற்கு? யாருக்கு இடம் அங்கே கிடைக்கவில்லையோ அவர்கள் எல்லாம் அந்த இடத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரையும் தனிப் பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை. சொல்லுகிற பழக்கம் கூட எனக்குக் கிடையாது.

திரு. துரை முருகன் : திரு. வீரப்பன் அவர்கள் மீது கோபம் இருந்தால் நேரடியாகக் கேளுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. துரை முருகன் அவர்கள் ஆத்திரத்தில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லுவது எந்தெந்த பக்கத்தில் யார் யாரைத் தாக்குமென்று நினைவில் வைத்துப் பேசவேண்டும். நிச்சயமாக நான் கலைஞரைப் பற்றிப் பேசவில்லை. தேவையில்லாமல் ஆர்.எம்.வீ. அவர்களை இழுக்க வேண்டியதில்லை.

திரு. துரை முருகன் : சினிமா ஸ்டூடியோவுக்குப் போவது கேவலம் என்று யார் சொன்னது? நடிப்பதை, எழுதுவதை கேவலம் என்று சொல்லவில்லை.

(பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து துண்டுப் பிரகரங்கள் வீசப் பட்டன.)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இன்று அந்த இடத்திற்குப் போனால் என்ன? சுயமரியாதை இயக்கம் அந்த இடத்தை வைத்துத்தான் பல்வேறு சாதனைகளை உருவாக்கிற்று, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967ல் இந்த இடத்தைப் பிடிக்க அந்த இடத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். இன்றைக்குக் கூட நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்கே

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர். ராதா]

போவார்கள் என்று சொன்னால் நான் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையைச் சொல்வேன். சினிமா பாஷையில் சொல்ல வேண்டுமானாலும் சொல்வேன். நான் அதிகமாகச் சொல்லிப் பழக்கப்பட்டவன் அல்ல. புரிய வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். சில நண்பர்கள் தேர்தலில் தோல்வி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் பெரிய சுவரொட்டி வந்தது. எங்களுக்குக் காலம் பதில் சொல்லும் என்று அவர்கள் பயமுறுத்தினார்கள். காலத்தின் பதிவை ஏற்றுக் கொண்டோம். ஏற்றுக்கொண்ட பிறகுதான் திருப்பி அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லுகிறேன். ஒரு வெள்ளாடு வேங்கையாகிறது, ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்று சொல்லுகிறேன். வெள்ளாடு வேங்கையாகிறபோது நீங்கள் யாருடைய துணையுடனோ துள்ளி வருகுது வேல் என்று பயமுறுத்தப் பார்க்கிறீர்கள். எந்த வேல் வந்தாலும் நாங்கள் தாங்குகிறோம் இதயத்தில். இமயத்தின் உச்சிக்கு அழைத்துக் போகிறேன், தயாராக இரு என்று சொன்னார்கள். காலத்தின் பதில் நாட்டுக்குப் புரியும். நாடு புரிந்து கொண்ட பின்னால்தான் இன்றைக்குப் பல்வேறு விவாதங்கள் இங்கே வருகின்றன. சினிமாவைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் இங்கே நேற்றைக்கு பேசும்போது அருமை நண்பர்கள் நாடோடி மன்னன் சினிமாவைப் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். எனக்கும் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசை. பார்க்க முடியவில்லை, டெலிவிஷன் இல்லை. டெலிவிஷன் வைத்திருக்கிறவர்கள் நாடோடி மன்னனைப் பார்க்க வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. இரவு முழுவதும் சிந்தித்துப் பார்த்தேன். நாடோடி மன்னன் கதையை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். ஒரு சர்வாதிகாரியை வீழ்த்துவதற்காக அழிப்பதற்காக நாடோடியோடு மன்னனும் ஒன்று சேர்ந்து வீழ்த்துவதுதான் அந்தக் கதை. அந்தக் கதை இன்று நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மன்னன் எங்கே இருக்கிறான்? ஊழல் கோட்டையில், கமிஷன் குகையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறான். நாடோ சர்வாதிகாரியிடத்தில். சர்வாதிகாரியிடத்திலிருந்து அந்த நாட்டு மன்னனை மீட்டு இந்த நாட்டைப் பொதுவுடமைப் பூங்காவாக, சமதர்மப் பூங்காவாக ஆக்க வேண்டுமென்று இன்றைக்கும் அந்த நாடோடி மன்னன் தயாராக இருக்கிறான் என்பதை.....

திரு. க. அன்பழகன் : உணர்ச்சியோடு பேசுகிறார்கள். யாரையோ சர்வாதிகாரி என்கிறார். யார் அந்த சர்வாதிகாரி? யாரை நாடோடி என்கிறார்? அது இந்த அவைக்குத் தெரிந்தால் நல்லது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேராசிரியர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். உங்களுக்குச் சந்தோஷமாக இருந்தால் நீங்களே நாடோடியானாலும் சரி. (திரு. ரகுமான்கான் குறுக்கீடு) திரு. ரகுமான்கானுக்கு சந்தேகம் வரக் கூடாது. பல

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தடவை ரகுமான்கான் யாரை சர்வாதிகாரி என்று காட்டினார் என்பது அவருக்குத் தெரியும். திரு. ரகுமான்கான் யாரைக் காட்டினாரோ அவர்தான் சர்வாதிகாரி. நீங்கள் இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கு முன்னால் இந்த மன்றத்தில் யாரை சர்வாதிகாரி என்று சொன்னீர்கள்?

திரு. க. அன்பழகன் : இரண்டு ஆண்டுக்காலத்திற்கு முன்னால் நெருக்கடி நிலை இருந்தது. ஏற்படுத்திய நெருக்கடி நிலையை அடிப்படையாக வைத்து அன்று பேசப்பட்டது. இன்றைக்கு நெருக்கடி நிலை இல்லை. நெருக்கடி நிலை இனி வராது என்றும் கூறிவிட்டார். இப்போதும் அவரே தான் சர்வாதிகாரி என்று திரு. ராதா கூறுகிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, நெருக்கடி நிலை மாறிய பின்னாலேயும் சர்வாதிகாரி என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே, யாரைச் சொன்னீர்கள்?

திரு. க. அன்பழகன் : நெருக்கடி நிலைக் கொள்கையை இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கொண்டிருந்த நேரத்திலே அந்தக் கருத்து இருந்தது. நெருக்கடி நிலை இனி இந்த நாட்டிலே கூடாது என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அந்தக் கருத்து மாறியுள்ளது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் சர்வாதிகாரி இன்றும் இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார். ஆகவே இந்திரா காந்தி அவர்களை நண்பர் திரு. இராதாவும் அவருடைய கட்சியினரும் சர்வாதிகாரி என்று கூறுகிறார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே உதாரணங்களைச் சொல்ல முற்படுகிற வேகத்தில் அல்லது சில சினிமாக்களின் தலைப்புகளைச் சொல்லி அவை உறுப்பினர்கள் சோர்ந்து இருக்கும்பொழுது அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகப் பயன்படுத்துகின்ற அந்த முனைப்பில் தேவையற்ற கருத்துக்கள் பரிமாறப்படுகின்றன என்பதை எண்ணி நான் வருந்துகிறேன். நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள் இந்திரா காந்தியைப் பற்றி என்று சொல்கிற நண்பர்களுக்கு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மக்களாலே மகத்தான வெற்றியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இன்று இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற அந்த அம்மையாரை சர்வாதிகாரியாக அண்ணா தி. மு. க. கருதவில்லை

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1980 பிப்ரவரி 12]

என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு மேற்கொண்டு அனாவசியமான சர்ச்சைகளில் ஈடுபடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து சபைக்கு ஒத்துழைப்புத் தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இந்த அரசைப்பற்றிப் பல் வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். போட்ட உத்திரவை வாட்ஸ் வாங்குகிறீர்களே, நீங்கள் அரசாளத் தெரிந்தவர்களா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக பின்தங்கியோர் பற்றிய வருமான வரம்பு உத்திரவு போட்டீர்கள், அந்த உத்திரவை நீங்கள் திரும்பப் பெற்றீர்கள், இப்படி ஒரு அரசு நடக்கலாமா என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் நாட்டினுடைய ஒரு சூழ்நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு, நாட்டு மக்களுடைய விருப்பத்தைப் புரிந்துகொண்டு ஆள்வது தான் ஒரு ஆட்சிக்கு சிறப்பாக இருக்குமே தவிர, நாங்கள் சொல்கிற கொள்கையை நாடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அதற்காக நாங்கள் எதையும் செய்வோம் என்ற நிலையில் போவது என்பது நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் நான் கொஞ்சம் வேகமாகவே சொல்கிறேன். அந்த உத்திரவு வாபஸ் வாங்கப்பட்டது என்றெல்லாம் சொல்கிற நண்பர்களுக்கு நான் சொல்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே பயிற்சி மொழி தமிழ் என்று ஒரு நல்ல அருமையான கொள்கையை நாம் அன்றைக்குச் சொன்னோம். ஆனால் எந்த மாணவர்களை நாம் வளர்த்து வைத்தோமோ அந்த மாணவர்கள் அன்றைக்கு கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அந்த மாணவர்களுடைய கிளர்ச்சியை ஏற்று தமிழ் மொழி பயிற்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு நமக்கு இருந்தாலும் எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று ஆக வேண்டுமென்ற ஆசை நமக்கெல்லாம் இருந்தாலும் அந்த ஆசையை விட்டுவிட்டு, நாம் மாணவர்களுடைய நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு, நாட்டின் நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு நாம் அந்த உத்திரவை வாபஸ் வாங்கினோம். வாபஸ் வாங்குவதால் தமிழ் மீது நமக்கு பற்று இல்லையா என்றால் தமிழ் மீது நமக்கு பற்று இருக்கிறது. தமிழ் வளர வேண்டாமா, தமிழ் எல்லா இடங்களிலும் வர வேண்டாமா, தமிழ் மொழி பயிற்சிமொழியாக இருக்க வேண்டாமா என்றால் நிச்சயமாக அந்தக் கொள்கையை நாம் யாரும் மறுக்கமாட்டோம். ஆனால் அன்றைக்கு அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்ட நாம், போட்ட உத்திரவை வாபஸ் வாங்கினோம் என்றால் நிச்சயமாக கேவலமாகக் கருதமாட்டோம். காலத்தினுடைய நிலையைத் தெரிந்து ஒரு உத்திரவை எப்படிப் போடவேண்டுமோ அப்படிப் போடுவதற்கு அதை மாற்றிக் கொள்வது ஒரு அரசுக்கு இருக்கிற நல்ல லட்சணங்களில் ஒன்று என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். ஆர் இராதா]

[பிற்பகல் 1-00]

இங்கே பேசுகின்ற நேரத்திலே ஒரு நண்பர் ரொம்ப வேகமாகச் சொன்னார்: கப்பலோ, பஸ்ஸோ அல்லது இரயிலோ என்றெல்லாம் என்னென்னவோ பேசினார். இப்படி நானும் அவருக்குப் பதில் சொல்வதாக இருந்தால், வீராணமோ, கூவமோ, பூச்சி மருந்தோ என்று ஆரம்பித்தால் அவர் கோபப்படுவார்.

ஏனென்றால் பழைய விஷயத்தை இவன் கிளறுகிறானே என்று. அவர் பேர ஊழல் என்று சொன்னதும் எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது, ஒரு காலத்திலே, சென்னை மாநகராட்சியை முதன் முதலாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றிய நேரத்திலே நம்முடைய மேயர் உட்கார்ந்த நேரத்திலே, ஒரு பேர ஊழல் வழக்கு வந்தது. அன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள், அன்றைக்கிருந்த நம்முடைய மாநகராட்சியிலே பெட்ஃப் போர்ட் லாரி வாங்கப்பட்டது, அவ்வாறு பெட்ஃப் போர்ட் லாரி வாங்கப்பட்டதும் காங்கிரஸிலே சொன்னார்கள் லாரி பேர ஊழல் என்று. உடனே அது நாடுபூரா பற்றி எரிந்தது. லாரிகளை வாங்கினார்கள், பேரம் பேசி விட்டார்கள், லாரி பேர ஊழல் தெரியுமா என்று கொட்டை எழுத்துக்களிலே, பெரிய எழுத்துக்களிலே வந்தது. அன்றைக்கு நான் நகராட்சியிலே கும்பகோணத்திலே உறுப்பினராக இருந்தேன். நான் கும்பகோணத்திலே பார்த்தேன், நகராட்சியிலே லாரிகள் வாங்கினார்களா என்று. அவர்களும் மூன்று லாரிகள் வாங்கியிருந்தார்கள். உடனே, 15 நாளிலே நான் நகராட்சியிலே சொன்னேன், இந்த நகராட்சியிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் வாங்கிய லாரிகளிலே ஊழல் வைத்தீர்களா, பேரம் பேசினார்களா என்று.

நான் இதைப் பேசுவதற்குக் காரணம், வாங்காத கப்பலுக்கு என்றால், வாங்கிய கப்பலுக்கு என்று நான் சொல்ல மாட்டேன்; எங்களுக்கு மனநிலை சரியாக இருக்கிறது. நீங்கள் யார் யாரையோ பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதாலே தான் பல்வேறு தவறுகள் உங்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. (மணியடிக்கப்பட்டது)

துணைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் மணியடித்துவிட்ட பிறகு நான் பேசுவது நல்லது அல்ல. ஆனால் கடைசியாக அவர்களுடைய நிலைக்காக ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்கிறேன். எங்களை அன்புக் கரத்தை நீட்டி ரொம்பக் கனியோடு வாருங்கள் வாருங்கள் என்று அழைத்தார்கள். எங்கே போவது என்று தெரியாத நிலையில், யார் எங்கே அழைத்துப் போகிறார்கள் என்று தெரியாத நிலையிலிருக்கும் நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன், நீங்கள் வர வேண்டிய இடம் இங்கு தானே தவிர, வேறு இல்லை. இன்றைக்குக் காப்பாற்றக்கூடிய மன்னன் நாடோடி மன்னன் தான் என்று சொல்லி, அவர்கள் வர வேண்டுமென்று ஆசையோடு, பணியோடு கூறி அழைத்து, துணைத் தலைவரவர்களே, தாங்கள் இவ்வளவு நேரம் அனுமதி அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஆமரிக்கிறேன்.

[1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. கே. கந்தசாமி: துணைத்தலைவரவர்களே, இன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது இந்திய தேசிய ஃபார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பலவிதமான கருத்துக்களைக் கொள்கை அளவிலே அரசு தெரிவிக்க முற்பட்டிருந்தாலும் நடைமுறையில் பார்க்கின்ற பொழுது, எதிர்பார்த்த பலன் கிட்டவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, விலைவாசிகளைப் பொறுத்தவரையில் அரசு பலவிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தும்கூட கட்டுப்படுத்த இயலாத நிலைமையிருக்கிறது. அதற்கு மாற்று நடவடிக்கையாக, குறிப்பாக விவசாயிகளின் விளை பொருட்களுக்குக் கட்டுப்படியாகும் அளவிற்குச் செய்ய மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்போடு சில கேந்திரங்களை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, இதுவரை விவசாயப் பொராட்டம் பல கோணங்களை அடைந்து அதன் மூலம் பல உயிர்ச் சேதங்களும், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்ட பிறகும் கூட, அரசு அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கைகளைத் தீவிரமாக எடுக்கவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, தயவுசெய்து விவசாயிகள் விஷயத்தில், அவர்களுடைய உற்பத்திப் பொருட்களுக்குக் கட்டுப்படியான விலையைக் கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற அவசர அவசிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைச் செய்தால் ஒழிய இன்றைக்குக் குறிப்பாக நெல் அதிகமாக விளைந்திருக்கிறது நாட்டிலே. அதற்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நோய்வாய் அதிகம் பயிர்களுக்கு ஏற்பட்ட பொழுது அதற்குத் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது போலவே, சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு வருமானம் கூடியிருக்கிறது என்று விவசாயிகள் உணர்ந்திருந்தாலும் விலைகளைப் பார்க்கின்றபொழுது மிகவும் ஏமாற்றமரகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு சமீப காலத்தில் சில மாதங்களுக்கு முன் என்று கருதுகிறேன், மாண்புமிகு முதல்வரவர்களும், விவசாய அமைச்சரவர்களும் குறைந்தபட்சம் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 129 ரூபாய் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று மக்கள் மன்றத்திலேயும், மாமன்றத்திலேயும் கூறினார்கள் என்ற நினைவு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) டெல்லியில் 15ஆம் தேதி மீட்டிங் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தொடரிலே பேசும்பொழுது கரும்புக்கு ஒரு டன்னுக்கு 150 ரூபாய், கோதுமைக்கு 127 ரூபாய், அதிலும் மானியமாக 27 ரூபாய் வடநாட்டுக் காரர்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கும்பொழுது, இமயம் முதல் குமரி வரை அனைவரும் இந்தியர்கள் என்று இந்திய ஒருமைப் பாட்டைப்பற்றிப் பேசிப் பயன் என்ன?

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

நாங்கள் முயன்றோம், கேட்டோம், அரசு கொடுக்க மறுக்கிறது என்று மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தபொழுது நான் சொன்னேன், அவர்கள் கொடுக்க மறுத்தால், unreasonable discrimination என்ற நிலையில் காரணம் இல்லாது, பொருத்தம் இல்லாது வேறுபாடு நமக்குள்ளேயே. விவசாய பெருங்குடி மக்கள் அனைவரும் ஒருவர் என்ற தாய் உணர்வு இல்லாமல் வேறுபாடு காட்டுவார்களானால், அவர்களை எதிர்த்துப் போர்க்கொடி கூட ஏன் உயர்த்தக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்டேன். அந்த நிலை ஏற்படுமானால், எங்களைப் போன்றவர்கள், உங்கள் பின்னணியிலே நிற்கத் தயாராக இருக்கிறோம், தமிழகமே நிற்கும், எந்தக் கட்சி வேறுபாடும் இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம்

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வர்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்

என்று திருவள்ளூர் அந்தக் காலத்திலே, விவசாயிகளுக்கு பெரும் மரியாதை கொடுத்து பாடிய பாட்டை இன்றைக்கு நாம் தெரு வெல்லாம் பாடினால், விவசாயி ரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கிறான். ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிக்கிற விவசாயி யாரும் இல்லை. ஆக, (குறுகீடு) நம் பகுதியில் ஆடிக்காற்று தூசி அடிக்கிறது, ஆண்டிப் பட்டி, தேலி பகுதியிலே. அதுவல்ல, களத்தில் தூசிகள் அடிக்க வேண்டும். ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகக் கூடப் பணம் இல்லாத ஒரு துர்பாக்கிய நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் காலையில் கூட, உழுவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற அளவுக்கு கோஷத்தை இங்கே பேசுகிறோம், சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். உழுகிற நிலக்காரனுக்கு கிஸ்திப் பணம் கட்ட வாய்ப்பில்லை.

நெல்லை பெரியார் ஜெபமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டத்தைப் போல், சிக் மில்ஸ், சிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று டிக்ளேர் பண்ணி, எப்படி தொழிற்சாலைகளை அரசு மேற்கொண்டு, நஷ்ட ஈட்டை வருஷா வருஷம் கொடுத்து வருகிறார்களோ, அப்படி, நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், சர்க்காரே முதலாளி யாகட்டும், நாங்கள் கூலிக்கார ஆட்களாக மாறிவிடுகிறோம். நீங்கள் சொல்கிற 8 மணி நேரத்திற்கு 10 மணி நேரம் நாங்கள் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். கம்புக் கூழை கரைத்துக் கொடுங்கள், சாப்பிடுகிறோம். அதை விட்டுவிட்டு, சம்சாரி ரூ 5 இலட்சம், 10 இலட்சம் சொத்துக் காரன் கூட வருஷத்திற்கு ஒரு காஞ்சிபுரம் பட்டு எடுக்க முடிய வில்லை. சாதாரண சின்னாளப்பட்டு கூட எடுக்க முடிய வில்லை. ரூ. 5,000-க்கு பெட்டிக் கடை வைத்திருப்பவன் காஞ்சிபுரம் சில்க் எடுக்கிறான், டூர் போகிறான், உல்லாசப்பயணி யாக. இந்த அளவுக்கு சமுதாயத்தில் விவசாயிகள் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் அளாதைகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதை மாமன்றம்

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1980 பிப்ரவரி 12]

தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக அமைச்சர் பெருமக்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். கட்டுப்படியாகிற விலையைக் கொடுத்தாக வேண்டும். It is a must. அதிலே ஒன்றும் வேறுபாடு இல்லை. அதிலே Postponement இருந்தால், நான் முன்பே சொன்னேன், சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது என்று. போன வருஷம் சொன்னேன். போராட்டம் நடந்தது, பெரும்விளைவுகளை நாம் சந்தித்தோம். நானும் என்னுடைய மனைவியும் கூட உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம் விவசாயிகள் சங்கத்திலே, என்று சொன்னேன். அங்கே அவர்கள் சொல்கிற வன்முறையை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராக இல்லை. அதே நேரத்தில், அவர்கள் சொல்கிற நியாயத்தை நாம் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே தயவுசெய்து கட்டுப்படியாகிற விலைக்கான முயற்சியை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அல்லது, 'இன்புட்ஸ்' என்று சொல்கிறார்களே, விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவைப்படும் பொருள்களின் விலையை நீங்கள் குறைத்தாக வேண்டும். இரண்டில் ஒன்றைச் செய்யவேண்டுமென்று மிக்க பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குறைந்தது ரூ. 129 என்று சொன்னாலும், அதைக் கொடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை, இந்த உலகத்திலே. மாண்புமிகு மத்திய விவசாய அமைச்சர் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் வந்தபொழுது, பாராட்டு விழா வைத்தார்கள். அப்பொழுது சொன்னேன். நம் ஜனநாயகத்தில் நாமே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வருகிறோம். இங்கே ஒரு தீர்மானம் வந்தால் ஒட்டுப் போடுகிறோம். 200 பேர் மொத்தம் இருக்கிறோம் என்றால் 101 பேர் ஒட்டு போட்டால், மெஜாரிட்டி என்று சொல்கிறோம். 99 பேர் ஒட்டுப் போடுவது, மைனாரிட்டி, தீர்மானம் தோற்றுவிடுகிறது. இப்படி ஒரு ஒட்டு வித்தியாசத்தில் முடிவு செய்கிறோம் மெஜாரிட்டியை. ஆனால், விவசாயிகள் 100-க்கு 80 பேர் இந்தியாவிலேயும், தமிழகத்திலேயும் இருக்கிறார்கள். அந்த 100-க்கு 80 பேருடைய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையை நிர்ணயிப்பது 20 பேர், What is this wonderful fantastic democracy? I do not understand at all. Is it because of my inability to understand or is it because of the total negligence of the Government. என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. Or is it because of the inability in spite of the earnest efforts of the Government. என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, தயவு செய்து ஜனநாயகம் என்றால், ஜனநாயகத்தை மொத்தமாக மதிப்பதற்கு, விவசாயி ஏழைப்பயல், உங்களுக்குள் ஒற்றுமை இல்லை, ஆகவே, உங்களுக்கு ஒன்றும் கிடையாது என்று சொன்னால் என்ன நியாயம்? Let us fight with the Centre. No matter whether it is Indira Gandhi or Morarji. We are not concerned with the individuals. We are concerned with the society at large.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

Therefore let us have reasonable justice done to the agriculturist who are in majority in the society. ஆகவே, அருள் கூர்ந்து தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த படியாக அதிகாரிகள் பிள்ளைகளுக்கு, போலீசார் பிள்ளைகளுக்கு, அல்லது மில் தொழிலாளிகள் பிள்ளைகளுக்குக் கூட, ரிட்டையர் ஆனால் அவர்களுக்கு பிரிப்பரன்ஸ் அடிப்படையில், வாரிசுபடி உத்தியோகம் கொடுக்கிறார்கள். வாரிசு அடிப்படையிலே மில் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அமைச்சர் அண்ணனுக்கும் தெரியும். ஏர்லியர் ரிட்டையர்மெண்ட் என்றால், என் மகன் எக்ஸ் இருக்கிறான், ஓய் இருக்கிறான், எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றால், எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த மாதிரி விவசாயிகள் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு, மெஜாரிட்டியாக இருப்பவர்களுக்கு இங்கே நீங்கள் சலுகை தருகிறீர்களா? உத்தியோகத்திலே ஏன் சலுகை தரக் கூடாது? கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய சம்சாரி வீட்டுப் பிள்ளை படிக்காமல், எலிமெண்ட்டரி ஸ்கூலில், கள்ளர் ஸ்கூலில், யூனியன் ஸ்கூலில் படிக்கிறான். அவன் 45, 50 மார்க் எடுக்க சிரமப்படுகிறான்.

[பிற்பகல் 1-10]

நகர்ப்புற படித்தவர்களுடைய பிள்ளைகள் அதிக மார்க்கு வாங்கி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மார்க்கினைக் குறைத்து ஏழைகளாக கிராமப் புறங்களில் இருந்து வந்தால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு, விவசாயத்தை நம்பி உழைக்கிறவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு குறிப்பாக விவசாயத் துறை அக்ரி, பி. எஸ். சி. வருகிறது. நீங்கள் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுக்கலாம் விவசாயிகள் நிலம் இல்லாத ஏழைப் பிள்ளைகளை வைத்தியம், சால்படை வைத்தியத் துறையில் சேர்க்கலாம். மாட்டை தொட்டுக் கும்பிடுகிற ஜாதி விவசாயி. அவன் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதைவிட்டு ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். ஆபிசா பிள்ளைக்குக் கொடுத்தால் அவன் 'என்ன மாடு', 'பிளடி. நான்சென்ஸ்' என்று ஒதுங்கிப் போவான். ஆகவே இப்படிப்பட்ட துறைகளில் எல்லாம் நீங்கள் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக படித்தவர்கள், அதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. Unemployed graduates, unemployed youths. They are going to be a very great menace to society. அதை முன்னாலே கலைஞர் அட்சியிலேயே கொண்ணேன். செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். நேரம் இல்லை. இன்றைக்குப் படிக்க வைக்காமல் இருந்துவிட்டால் 'லெஸ் மெனேஸ்'. லெஸ்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1980 பிப்ரவரி 12]

ஹாரம்புல்'. படித்தவர்கள் 'இன்டலிஜென்ட் பிரெய்' இரொம்பத் தவறு பண்ணுவதற்கு துண்டும். எனவே படித்தவர்களுக்கு வேலை கொடுங்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே பேசுகிறபோது முன்னாலே ஒரு சினிமாவிலே கையிலே அட்டை பிடித்துக் கொண்டு வேலை கொடு இல்லை எனில் சோறு போடு என்று சொல்லி நடித்ததாகச் சொன்னார். அது படித்தவன் படிக்காதவன் இரண்டு பேருக்கும் சொல்லப்பட்டது. இங்கே படித்தவர்களுக்குப் போய் அரசு மானியம் கொடுத்துக் காணி அரைமா என்று நெல் தானியத்தை விற்று கடனாளியாக்கி, அரசு பணத்தை செலவு பண்ணி You have made the useful youth as useless. மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள், கட்சியின் தலைவராக இருப்பவர், இடம் மாறி அமர்ந்து, நான் உரையாற்றிக் கொண்டிருப்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்காத அளவுக்கு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் சொல்லுகின்ற முக்கியமான ஆலோசனையைப் பற்றித்தான் இங்கே விவாதித்து கொண்டு இருக்கிறோம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : மிக்க நன்றி. ஆக படித்த இளைஞர்களுக்குத் தயவுசெய்து மகாராஷ்டிரத்தில், வங்காளத்தில் இப்போது பாண்டிச்சேரியில் கொடுப்பதைப் போல இங்கேயும் குறைந்த பட்சம் கொடுங்கள்.

Till he gets an employment either in private sector or in Government உத்தியோகம் கிடைக்கிறவரையிலும் கொடுங்கள். 100 ரூபாய் குறைந்த பட்சம் கொடுங்கள். சப்சிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ்தற்போது அரசு ஊழியர்கள் சஸ்பென்ஷனில் இருக்கும்போது கொடுக்கப்படுகின்ற சப்சிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸைப் போல கொடுங்கள். அவன் மர்னத்தோடு வாழ்வதற்காவது கொடுங்கள் இல்லை என்றால் அவனைப் பற்றி குறை சொல்லிப் பயன் இல்லை. நாளைக்கு கொள்ளை அடித்தான் கொலை செய்தான் என்று சொல்லக் கூடாது.

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்”

சாதாரண நபர் சொல்லவில்லை. வள்ளுவப் பெருந்தகை சொன்னார். தெய்வப் புலவர் சொன்னார் பிச்சை எடுத்து உயிர்வாழக் கூடிய நிலை வந்தது என்றால் இந்த உலகத்தைப் படைத்தவர் ஒரு கடவுள் என்று இருந்தால் அந்தக் கடவுளே நீ நாசமாகப் போ

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

என்று சபிக்கிறார். ஆகவே தயவு செய்து அரசே படித்த இளைஞர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுங்கள். அல்லது உத்தியோகம் கிடைக்கும் வரையில் சப்ஸிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ் கொடுங்கள்.

அடுத்தபடியாக, நேற்று விவசாயிகள் பற்றி மாண்புமிகு ரெவ்னயூ அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணம் என்று சொல்லி நல்ல சலுகைகள் வழங்கி இருக்கிற மாதிரி பத்திரிகையில் போடப்பட்டிருக்கிறது. 210 கோடி ரூபாய் என்று 'தினத்தந்தியில்' போட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள் 2000 கில்லரை கோடிக்கு இருக்கும் என்று. எது என்ன என்று விளக்கம் தெரியவில்லை. நான் இன்றுதான் ஊரிலே இருந்து வந்தேன். எதுவாக இருந்தாலும் வட்டிக்குக் கடன் வாங்கியவர்கள் பிரைவேட் இன்டிவிஜுவல் இடம் கடன் வாங்கியவர்கள் அவர்களுக்கு நிவாரணம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது கிடைத்த அளவிற்கு நன்றி. ஆனால் கிடைக்க வேண்டிய அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதை சுட்டிக் காட்டி அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகள் என்று சொல்லி, 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராவை 3 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராகக் குறைத்திருக்கிறோம். அப்படிச் குறைத்ததற்குப் பின்னால் 'பிக் மிராஸ்தார்' எங்கே இருக்கிறார்கள்? If they are available, prosecute them. Take legal action. தெரிந்து கொண்ட பிறகு நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தால் தவறு. Is it not our negligence or fault? இதிலே எதுவாக இருந்தாலும் மறைக்கக் கூடியது அல்ல. எக்ஸ்.ஆர்.ஓய், யாராக இருந்தாலும் உங்களுடைய கவனத்திற்கு வந்தால் ஏன் அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? சட்டத்திற்கு மாறாக வைத்திருப்பது தப்பு. அது தெரிந்தும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? நில உச்சவரம்பு என்று கொண்டு வந்த பிறகு பெரிய விவசாயி, சிறு விவசாயி என்று முறைப்படுத்துவதற்கு இடமில்லை. அந்த வகையிலே, உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, வருமான வரி கட்ட தகுதி இல்லாத அனைத்து விவசாயிகளும் சிறு விவசாயிகள், சாதாரண விவசாயிகள் என்று கருதப்பட வேண்டும்.

சென்ற சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டத்தில் நான் சொன்னேன். மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்; இது நடைமுறைக்கு சாத்தியம் இல்லை; எந்த மக்களுக்காக நீங்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களோ அந்த மக்கள் இதை ஆதரிக்கவில்லை என்று சொன்னேன். நீங்கள் கேட்கவில்லை. மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி விட்டால் 350 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பணத்தைப் பெற்று சம்சாரிகளுக்குக் கொடுத்தால், எல்.டி. பாங்குக் கணத் தீர்த்து விட்டால் எல்லா சம்சாரி வீட்டிலும் எம்.ஜி.ஆர். படத்தை மாட்டிவிடுவார்கள்.

[திரு. சே. கந்தசாமி]

[1980 பிப்ரவரி 12]

இன்னும் 5 வருஷத்திற்கு குறையாமல் நீங்கள் ஆட்சி நடத்தலாம் என்று சொன்னேன். நீங்கள் அன்று செய்யவில்லை; ஆனால் இன்று செய்திருக்கிறீர்கள். அதுவும் 'பார்ட்லி, நாட் ஃபுல்லி' இது வேண்டாம். பாதிக்கின்று தாண்டினால் ஆபத்து. ஒன்றில் முழுதும் தாண்டிவிடுங்கள், அல்லது சம்மர இருந்துவிடுங்கள். 25 ரூபாய் கடமினால் லைசென்ஸ் எடுத்து குடிக்கலாம் இல்லை. என்றால் Kandasamy will be prosecuted, inspite of his desire to drink. Is it because of his inability to pay Rs. 25/-, what is this? Socially equitable justice should be rendered to all. ஆகவே இதை ரத்து செய்து விட்டு, இல்லிசிட் லிக்கர் காச்சபவர்களை உள்ளே பிடித்துப் போடுங்கள். Illicit liquor is a menace to society. It is harmful to health also. இல்லிசிட் லிக்கரை தடுத்துவிட்டு, கள்ளைத் திறந்துவிடுங்கள். அது நல்லது என்று உடற்கூறு நிபுணர்கள் எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். கள்ளில் இரும்புச் சத்து இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். காலையில் இரண்டு சொம்பு குடித்தால் கேப்பைக்கூழ், கம்புக் கூழ் குடித்த மாதிரி இருக்கும்; காலைப் பொழுதை ஒட்டி விடுவான். வேலையும் நன்றாக நடக்கும். உணவுப் பஞ்சம் திரும். உடம்புக்கு நல்லது. அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வரும். இது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து அல்ல. டல்டாக்டர் களை கலந்து பேசி விட்டுத்தான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறேன் இதனால் 200 கோடிக்கு மேல் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள், கிட்டத்தட்ட 350 கோடி வரும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வருமானத்திலிருந்து சம்சாரி களுக்கு இருக்கிற 350 கோடி ரூபாய் கடனை ரத்து செய்து விடலாம்.

மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும். மதுவிலக்கை எடுத்து விட்டால் ஓட்டு தானே வந்து குவிந்து விடும். தாய்மார்கள் கழனிக்கு வேலை செய்யப் போகிறார்கள். அப்போது குழந்தை பசி இல்லாமல் இருந்தால் அது பாட்டுக்கு அங்கே உருண்டு கொண்டு இருக்கும். அந்தத் தாய் கவலைப் படாமல் களை வெட்ட போகலாம். அதை யார் செய்தால் என்ன? இன்றைய முதலமைச்சர் செய்தால் என்ன அல்லது முன்னாள் முதலமைச்சர் செய்தால் என்ன? They are not bothered about the individuals. They are worried about their grievances to be redressed. ஆகவே, அமைச்சர் அண்ணன் நாஞ்சிலார் அவர்கள் கொஞ்சம் வலியுறுத்திச் சொல்லவேண்டும். நடைமுறையில் இருக்கிற சிக்கல்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். வேண்டுமானால் நீங்கள் ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி வைத்து, முழுது எடுங்கள். இப்போது நீங்கள் செய்திருக்கின்ற முறை நடைமுறையில் 'கரப்ஷனை' வளர்க்கும். அப்படி இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக, காலேஜ் டிச்சர்ஸ் ஸ்டிரைக் செய்து நேற்று அரஸ்ட் ஆகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை கனிவோடு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருந்தால் உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும். போலீஸ்காரர்களில் 600 பேர்களை விடுதலை செய்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். இன்னும் கிரிமினல் குற்றத்திற்காக பலர் உள்ளே இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும். அதைப் போல விவசாய சங்கத்தைச் சேர்ந்த சிலரும் இன்னும் விடுதலை ஆகவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களையும் விடுதலை செய்து எல்லோருக்கும் ஜெனரல் ட்ரீட்மென்ட் காட்ட வேண்டும். இனிமேல் அந்தக் காரியங்களில் இறங்காமல் இருக்க எச்சரிக்கை செய்து, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

[பேரவைத் தலைவர் தலைம]

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளின் விளை பொருட்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற விலை பற்றி இன்றைக்கு நாடே அக்கறையோடு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அருள் கூர்ந்து நீங்கள் அவர்களுக்கு மானியமாகக் கொடுங்கள். அவ்வாறு ஏன் கொடுக்கக் கூடாது? எத்தனை தொழில்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் Whether Centre is prepared to give or not you should get some revenue and give it as a 'manyam'. பருத்தி விதையின் விலை 3 ரூபாய் என்றால் அதை ஏன் 2 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கக் கூடாது? கொடுங்களேன். விவசாயிகள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று சொல்கிறீர்கள். அவனுடைய முதுகெலும்பை சம்மட்டியால் அடித்து உடைத்து விட்டு வாடா ஒட்டத்திற்குப் போதலாம் என்றால் எப்படி வரமுடியும்? It cannot be postponed. It is an imminent problem to society. ஆகவே அருள்கூர்ந்து முழு கவனத்தையும் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும். விவசாயச் சங்கத் தலைவர் மட்டும் தான் விவசாய களுக்காகச் சொல்கிறார் என்று எண்ணக் கூடாது. நானும் விவசாயிகள் சங்கத்தில் மெம்பர் தான். ஆனால் நான் அமைதியை விரும்புகிறவன். அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு உள்ளடங்கிய கருத்துக்களை ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூட ஒரு பெரிய விவசாயி. ஆகவே அருள் கூர்ந்து வன்முறைச் சம்பவங்களுக்கு இடம் அளிக்காத வகையில் பிரச்சினைகளை முன்பே தடுத்து நிறுத்துவது தான் சிறப்பு. ஆகவே இதற்கான ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டை நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்காக தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து அமருகிறேன். வணக்கம்.